

“Ορισμένα τινά Ελληνικά θήλεα ζητούν να δοθεί ψήφος εις τας γυναίκας. Σχετικώς με το ίδιον τούτο θέμα διαπρεπέστατος επιστήμων είχαν άλλοτε αναπτύξει από του βήματος τής Βουλής το επιστημονικώς πασίγνωστον, άλλως τε, γεγονός ότι παν θήλυ διατελεί εις ανισόρροπο και έξαλλον πνευματική κατάστασηιν ωρισμένας ημέρας εκάστου μηνός. Επειδή, εν τούτοις, αι ημέραι αύται, δεν συμπίπτουν προς όλα τα θήλεα, είναι αδύνατον να ευρεθεί ημέρα πνευματικής ισορροπίας και ψυχικής γαλήνης όλων των θηλέων, ώστε την ευτυχή εκείνη ημέραν να ορίζωνται αι εκάστοτε εκλογαί. Η γυναικεία συνεπώς ψήφος είναι πράγμα επικίνδυνον, άρα αποκρουστέον”, έγραψε πριν 81 χρόνια η εφημερίδα “Νέα Ημέρα”, άπίστευτο και όμως αληθινό.

Η ταπείνωση τής γυναίκας λογω τής... εμμηνόροιας, δεν ήταν αποκλειστική στην Ελλάδα τα χρόνια εκείνα, αλλά λόγω τουρκοκρατίας ήταν πιο καταθλιπτική και καθυστέρησε την εξίσωσή τους με τον άνδρα.

Στην επαγγελματική ζωή και ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις, ακόμη και στην “μοντέρνα” Αυστραλία οι διακρίσεις συνεχίζονται και η γυναίκα έχει δρόμο μπροστά της για να εξισωθεί με τον άνδρα, παρόλο που πολλές γυναίκες έχουν φτάσει στα πιο ψηλά σκαλοπάτια.

Στην πολιτική ζωή τής Αυστραλίας, οι γυναίκες έχουν φτάσει ένα σκαλοπάτι κάτω από την πρωθυπουργία και αν η Άννα Μπλάι κερδίσει τις εκλογές στο Κουίνσλαντ,

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

θα είναι η πρώτη γυναίκα που εκλέγεται πρέμιερ.

Οι σύγχρονες γυναίκες έχουν δικαίωμα στο εκλέγειν και εκλέγεσθαι, σκαρφαλώνουν στα ανώτερα επιχειρηματικά κλιμάκια, διεκδικούν ακόμα και την προεδρία των ΗΠΑ. Συνεχίζουν, ωστόσο, να θεωρούνται το αδύναμο φύλο και ακόμη υπάρχουν αγνά σημάδια ανδρο-

χου γυναικά προϊστάμενο, ή να κερδίζει η γυναίκα τους περισσότερα χρήματα.

Όμως πίσω από κάθε επιτυχημένο άνδρα βρίσκεται μια γυναίκα, όπως και πίσω από κάθε αποτυχημένο, με τις απαραίτητες εξαιρέσεις φυσικά. Στην παροιμία μας ιδιαίτερα, δεν θα είχαμε τις μεγάλες οικογενειακές περιουσίες χωρίς την

Τα “Ελληνικά θήλεα” και η εξέλιξή τους

κρατίας σχεδόν σε κάθε τομέα, αν και αναμφισβήτητα η γυναίκα έχει κάνει άλματα προόδου και μπορεί να ανταγωνιστεί με επιτυχία τον άνδρα.

Αυτόν τον ανταγωνισμό φοβάται άνδρας και γι’ αυτό καταπιέζει την γυναίκα, είτε με την σωματική ρώμη, ή με την παράδοση ότι η γυναίκα πρέπει να φοβάται τον άνδρα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερος εξευτελισμός για πολλούς άνδρες από το να ηττηθούν από μια γυναίκα, να έ-

σκληρή εργασία των γυναικών στα μαγαζιά, που έβρισκαν όμως και τον χρόνο να γεννήσουν, να μεγαλώσουν τα παιδιά τους και να κρατήσουν ενωμένη μια οικογένεια.

Ακόμη και στα σωματεία μας η προσφορά τής γυναίκας ήταν ανεκτίμητη, αν και σπάνια αναγνωριζόταν. Στις ενορίες κοινότητας οι Φιλόπρωχοι παράγουν σημαντικότερο έργο και έχουν συγκεντρώσει τεράστια ποσά με τα απογευματινά τέια τους, τα πανηγύρια, τους εράνους

κλπ.

Σήμερα η Ελληνίδα συμπάροικος, αφού μεγάλωσε τα παιδιά της και αποσύρθηκε από τις επιχειρήσεις μπορεί να διαθέσει χρόνο για την πνευματική ανάπτυξή της και μπορούμε να πούμε ότι οι γυναίκες παράγουν μεγαλύτερο πνευματικό έργο.

Η Ελληνίδα στην παροιμία μπορεί να είναι υπερήφανη, επειδή τα επιτεύγματά της είναι πολλά και δεν περιορίζονται στα περιουσιακά στοιχεία. Όπως τη γυναίκα τού Έκτορα, η συμπάροικος είναι υπερήφανη για τα παιδιά της που έσπρωξε στα γράμματα και τα ενεθάρρυνε με τις περιορισμένες δικές της γνώσεις για να τα καμαρώνει σήμερα σαν επιστήμονες, επιχειρηματίες και καλούς οικογενειάρχες.

Γενικά, η Ελληνίδα έχει αποτινάξει το ζυγό τού άνδρα, ακόμη και αν τον αφήνει με την ψευδαίσθηση ότι αυτός είναι το νούμερο ένα. Δεν γνωρίζω πολλούς άνδρες που μπορούν να αγοράσουν σπίτι, αυτοκίνητο, να κάνουν μεταρρυθμίσεις στο σπίτι, να φυτέψουν ένα δέντρο στον κήπο, ή να επενδύσουν χρήματα χωρίς να το συζητήσουν με τις συζύγους τους, εκτός αν οι ίδιες δεν ενδιαφέρονται.

Εκείνο που έχει σημασία σήμερα είναι το γεγονός ότι η κόρη τής ηρωίδας μετανάστριας αρχίζει να ενδιαφέρεται για τα κοινά και βλέπουμε τα κορίτσια μας να διεκδικούν μια θέση στην πολιτική και στην διοίκηση των σωματείων μας. Αν ακολουθήσουν στα βήματα των γονιών τους, θα έχουν κατακτήσει το μέλλον.

* Αυστραλία – Ελλάδα

Συνεχίζονται οι ανόητες συγκρίσεις ανάμεσα σε Αυστραλία και Ελλάδα για τις πυρκαγιές και αθηναϊκή εφημερίδα έγραψε:

«Πώς χειρίστηκε η αυστραλιανή τηλεόραση τις πολυήμερες φονικές πυρκαγιές; Με “λάιβ” τηλεφωνήματα στον αέρα, με κραυγές “καιγόμαστε, στείλτε αεροπλάνο!”, με τα κανάλια σε ρόλο επιτροπής διαχείρισης κρίσεων, όπως είχε συμβεί στην Ελλάδα το καλοκαίρι του 2007; Ρώτησα μια αγαπημένη ξαδελφούλα που ζει κοντά στη Μελβούρνη και να τι μου απάντησε με e-mail»...

Η Μαριάννα Τζιαντζή στην «Καθημερινή»:

«Σε γενικές γραμμές, οι εφημερίδες και τα κανάλια στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων. Περίεργοι, γείτονες, γατιά, σκυλιά, καγκουρό και κοάλα δεν εμφανίστηκαν στις οθόνες μας. Αλλά, όπως πάντα, σημειώθηκαν μερικά παρατράγουδα πάνω στο ζήτημα να επιτευχθεί ένα καλό ρεπορτάζ. Η δύσκολη κατάσταση με τις φωτιές αντιμετώπιστηκε με συγκράτηση και υπευθυνότητα, όχι σαν θρίλερ».

«Η εξαδέλφη μιλά για την αυταπάτηση των πυροσβεστών (οι περισσότεροι εθελοντές) ενώ ολοφάνερα είναι η εμπιστοσύνη της στην κυβέρνηση και η πίστη της στη λαϊκή αλληλεγγύη, όπως και η βεβαιότητά της ότι οι πληγές θα επουλωθούν, ότι σύντομα θα χτιστούν καινούργια σπίτια και σχολεία. Όχι, στην Αυστραλία δεν πλάκωσαν οι καμπίσιοι Τσιγγάνοι για το έκτακτο επίδομα των 3.000 ευρώ. Τα τηλεοπτικά συνεργεία δεν έστησαν τους επιζώντες μπροστά στο καμένο τέμπλο της εκκλησίας του χωριού για να μιλήσουν για τη συμφορά τους ούτε βιντεοσκοπούσαν τις γριούλες να θρηνούν στα αποκαΐδια του σπιτιού τους... Να υποθέσουμε ότι εκεί μακριά στην Αυστραλία δεν έχουν φαντασία;».

Δεν γνωρίζω ποιά κανάλι έβλεπε η εξαδελφούλα τής κας Τζιαντζή, αλλά εγώ είδα και τους επιζώντες να μιλούν για τη συμφορά τους και το καμμένο κοάλα, γριούλες να θρηνούν στα αποκαΐδια τού σπιτιού τους, ενώ η αστυνομία απαγόρευσε στους περιέργους να επισκεφθούν τις πληγείσες περιοχές.

Οι Αυστραλοί δεν είναι λιγότερο άνθρωποι για

να μη θρηνούν τη συμφορά τους έστω μπροστά στο φακό της τηλεόρασης. Και συνελήφθη μια γυναίκα που προσπάθησε να εισπράξει επίδομα \$15.000 λέγοντας ψέματα ότι ο πατέρας της πέθανε στις φλόγες, ενώ συνελήφθη τουλάχιστον ένας εμπρηστής και υπάρχουν υποψίες ότι κάποιοι ελεεινοί πήγαν στα καμμένα για να κλέψουν.

Καμιά χώρα δεν κατοικείται μόνο από αγέλους, ούτε η Αυστραλία όπως πιστεύει η εξαδελφούλα...

* Τάδε έφη

Ανεπαρκείς οι χρηματοπιστωτικές αγορές, πρόβλημα ο «φονταμενταλισμός της αγοράς», η κρίση φέρνει το τέλος του νεοφιλελευθερισμού... Τάδε έφη Τζωρτζ Σόρος. Ο οποίος δεν είναι... «επιρροή» ούτε του ΚΚΕ, ούτε του Συνασπισμού...

* Καλόο!

Ένας Έλληνας ένας Αλβανός, ένας Αμερικανός και ένας Γάλλος είναι στον πύργο του Αιφελ. Ο Αμερικανός πάνω στο κέφι βγάζει ένα μάτσο δολάρια και τα πετάει κάτω λέγοντας:

“Έχουμε πολλά στην Αμερική και τα πετάμε.”

Ο Γάλλος παίρνει ένα κασόνι με σαμπάνιες και τις χύνει όλες λέγοντας:

“Στη Γαλλία έχουμε πολλές και τις πετάμε.”

Γυρίζει τότε ο Αλβανός και λέει στον Έλληνα:

“Δεν φαντάζομαι να κάνεις καμιά βλακεία;”

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Φορτηγό: Το φορτηγό δηλώνει γενικά ένα όχημα που μεταφέρει φορτίο. Ως επίθετο, η λέξη χρησιμοποιείται σε φράσεις όπως φορτηγό πλοίο, δηλαδή πλοίο που μεταφέρει εμπορεύματα. Σύμφωνα με το Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής η λέξη, που προέρχεται από το ουδέτερο του αρχαίου επιθέτου φορτηγός (= φορτίο + άγω = φέρω), χρησιμοποιήθηκε για να αποδώσει την αγγλική cargo boat. Ο οδηγός ή ιδιοκτήτης φορτηγού ονομάζεται φορτηγατζής. Στην ίδια οικογένεια λέξεων ανήκει η φορτηγίδα (= είδος πλοίου, η μαούνα).

* «Gran Torino»

«Αγράμματοι, εντεταλμένοι και ολότελα αλλοτριωμένοι. Διότι μόνο αστοιχειώτοι θα προσπερνούσαν μια τόσο αριστουργηματική ιστορία. Και μόνο ενεργούμενα θα περιφρονούσαν μια τόσο μεγάλη ταινία. Ο λόγος για τα πρωινά Οσκαρ. Ο θυμός γιατί τα πήρα στο κρανίο εντελώς. Τι μου λέτε τώρα εσείς για Μπέντζαμιν Μπάτον και “Slumdog Millionaire”. Μπροστά στην εργάρα “Gran Torino” του Κλιβ Ισγουντ και οι πέντε υποψήφιοι καλύτερης ταινίας είναι οδοντόκρεμες απλές. Η κιβωτός μιας Τέχνης που μας εγκαταλείπει υπογείως και διαρκώς. Ο άπιστευτος αυτός σοφός, όχι μόνο αυτοαναιρείται, όχι μόνο λυτρώνεται από τα παλιά, ρατσιστικά αντανάκλαστικά του, αλλά από πάνω με βαθιά ανθρωπιά ομολογεί μια μεγάλη αλήθεια για τη σωτηρία της καρδιάς. Μόνο οι πρόσφυγες, οι ξένοι, οι μετανάστες και οι κατατρεγμένοι είναι το άλας της Γης για τις πραγματικές αξίες της ζωής. Οι έσχατοι έσονται πρώτοι. Ου γαρ οίδασι τι ποιούσι. Κλιβ συμβαίνει παντού. Από την Ελλάδα μέχρι το Χόλιγουντ του συρμού!». Τού Δημήτρη Δανίκα